Rijksbrede wetgevingstoetsing Wet marktordening voorzieningen verzorgingsplaatsen (Keten-ID: WGK 026267)

Toetsers: Bescherming persoonlijke leefsfeer

Dossierhouder: Bescherming persoonlijke leefsfeer

Dossiertype: Geselecteerd

		Opmerkingen (15-08-2025)	**Reacties dossierhouder**	
ALGEMENE TOELICHTING				
1.	Reikwijdte	Een van de doelen van het wetsvoorstel is om de transitie van fossiele brandstof naar uitstootvrije mobiliteit te kunnen faciliteren. De tankstations en wegrestaurants worden buiten de scope van dit voorstel gelaten. Tegelijkertijd nemen deze voorzieningen wel ruimte in op plekken waar ook laadstations of gemakswinkels gerealiseerd zouden kunnen worden. - Kan deze transitie wel plaatsvinden zonder de ruimte van de tankstations en wegrestaurants te benutten? - Waarom wordt ervoor gekozen het veilen van huurrechten voor een tankstation te laten blijven verlopen via de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten en brandstoffen (paragraaf 1.3.1 en 2.1)? Er zou ook kunnen worden gekozen voor een sterfhuisconstructie met geleidelijke opname in hetzelfde systeem als de laadstations. - Is het de bedoeling om de tankstations op termijn wel op te nemen in het systeem van dit wetsvoorstel? Zo ja, wanneer zal dit naar verwachting ongeveer plaatsvinden?	Tankstations zullen geleidelijk worden omgezet naar laadstations. Dit betekent dat er naar verloop van tijd steeds minder (huurovereenkomsten voor) tankstations geveild worden onder de Benzinewet. Dat is in zekere zin een autonome ontwikkeling door de elektrificatie van het verkeer. Het wetsvoorstel regelt dat IenW inrichtingsplannen gaat maken voor verzorgingsplaatsen, waarin de locaties worden aangewezen voor tankstations, voor shops en voor laadstations. Deze inrichtingsplannen nemen voor deze locaties de functie over van de omgevingsvergunningen die IenW nu verleent op aanvraag. Voor het gebruik van die locaties door die voorzieningen binnen de grenzen van het inrichtingsplan zullen geen omgevingsvergunningen meer nodig zijn. Wel worden door IenW exploitatievergunningen verleend voor deze voorzieningen. Deze worden verdeeld op basis van veilingen. Voor de tankstations blijven dat de veilingen van de huurrechten op basis van de Benzinewet. Die regeling heeft bepaalde bijzondere, van de reguliere volgorde (eerst vergunning, dan huurovereenkomst) afwijkende kenmerken die	√ Dank voor deze nadere toelichting.

		- Hoelang lopen de erfpachtconstructies met de circa 30 wegrestaurants nog? - Is het de bedoeling om de wegrestaurants wel op te nemen in het systeem van dit wetsvoorstel zodra deze erfpachtovereenkomsten aflopen? - Kan dit nader worden toegelicht in de algemene toelichting?	aansluiten bij de historische ontwikkeling van de benzinemarkt op het hoofdwegennet. Voor laadstations en shops zijn ook nu al de vergunningen leidend. Het wetsvoorstel regelt een veilingsregeling van de exploitatievergunningen zelf. Voor de jaren 2028-2030 bevat het wetsvoorstel een overgangsregeling die inhoudt dat de rechten voor de in die periode vrijvallende locaties kunnen worden geveild zonder inrichtingsplannen op de bestaande locaties. Daarbij worden bestaande locaties van laadstations en shops geveild onder het wetsvoorstel. De rechten voor tankstations worden geveild als transitiekavels (locaties voor transitievoorzieningen), waarop tanken en/of laden mogelijk wordt. Om uitvoerbaarheidsredenen zullen deze op grond van de bestaande regeling van de Benzinewet worden uitgegeven. Op deze praktijk wordt een invoeringstoets toegepast. Voor wegrestaurants komt een andere overgangsregeling. In het kort houdt deze in dat wegrestauranthouders – onder bepaalde voorwaarden – de mogelijkheid krijgen hun bestaande langlopende rechten voor een wegrestaurant om te ruilen voor een exploitatievergunning voor een shop onder het nieuwe vergunningensysteem. Met deze ruil doen zij afstand van hun vergunning en erfpachtovereenkomst en krijgen zij een exploitatievergunning en huurovereenkomst met een maximale duur van 15 jaar zonder daarvoor mee te hoeven doen in de veiling. De looptijd van bestaande erfpachten varieert van enkele tientallen jaren tot circa 80 jaar, afhankelijk van het in het verleden liggende uitgiftemoment. Over deze mogelijkheid zijn	

			gesprekken gevoerd met de sector, die daar kansen in zien. De mogelijkheid voor wegrestaurants om via de overgangsregeling onderdeel te worden van de nieuwe systematiek is nader toegelicht in de memorie van toelichting.	
2.	Veiling (par. 2.4)	Gekozen wordt voor een systeem van veiling van de vergunningen. Ter onderbouwing worden verschillende onderzoeken en voordelen genoemd. - Zijn er echter ook nog nadelen te noemen? Bijvoorbeeld uit de onderzoeken waaraan gerefereerd wordt? - Deze verdeelsystematiek wordt blijkens de artikelsgewijze toelichting ook in andere wetten toegepast. De Wet windenergie op zee wordt als voorbeeld genoemd. Zijn er, op basis van ervaringen met deze systematiek, bepaalde risico's of leerpunten waar rekening mee gehouden dient te worden? Bijvoorbeeld op het gebied van zorgvuldigheid en conflictgevoeligheid? - Gesteld wordt dat de veiling leidt tot betere dienstverlening op de verzorgingsplaats. Waar is die aanname op gebaseerd? Er zou ook geredeneerd kunnen worden dat door veiling de prijs wordt opgedreven en de ondernemer dus nog kostenefficiënter zijn producten moet aanbieden, waardoor er juist verschraling kan optreden.	Het voornaamste nadeel van een veiling is dat de betaling van een bod een extra financiële investering vraagt van ondernemers, die zal moeten worden terugverdiend. Dit nadeel is beschreven in de memorie van toelichting onder de gevolgen van het wetsvoorstel voor bedrijven (paragraaf 5.3). In de uiteindelijke keuze voor een veiling woog het bovengenoemde nadeel niet op tegen de voordelen van een veiling. Namelijk een efficiënte verdeelmethode die – mits goed uitgevoerd – de kans vergroot dat de meest geschikte partij de vergunning in handen krijgt. Het gehanteerde uitgangspunt is dat goed georganiseerde concurrentie leidt tot een geschikte kandidaat, en zo tot een beter aanbod voor de weggebruiker. Bij de keuzes in het wetsvoorstel is gekeken naar de praktijk van de Wet wind op zee. Daar is onlangs de systematiek verbeterd; die hebben we zo veel mogelijk benut. Daarnaast zal ook bij de uitwerking van de veilingsregeling in lagere regelgeving gesprekken worden gevoerd om te leren van ervaringen met andere veilingen, waaronder die van radiofrequenties. Wat betreft conflictgevoeligheid wordt verwacht dat de nieuwe uitgiftesystematiek het huidige hoge aantal geschillen kan reduceren. Niet langer is de aanvraag van initiatiefnemers	√

			op verschillende plekken op de verzoringsplaats leidend, waarbij veel wordt geprocedeerd over de beslissingen op die aanvragen. In plaats daarvan zal een inrichtingsplan worden vastgesteld, waartegen rechtsbescherming mogelijk is, zonder dat reeds duidelijk is wie de daarin opgenomen locaties gaan exploiteren. Die keuze wordt pas gemaakt in de veiling, waarin in hoofdzaak slechts wordt gekeken naar het hoogste bod.	
3.	Gebiedscriterium (par. 2.5)	Het gebiedscriterium sluit niet uit dat over heel Nederland genomen grote spelers kunnen ontstaan met een groot percentage van de verzorgingsplaatsen. - In hoeverre bestaan er risico's dat daardoor marktconcentraties ontstaan, waardoor toch het gelijke speelveld wordt aangetast, bijvoorbeeld omdat het ondernemers in staat kan stellen hoger te bieden en/of verliesgevende verzorgingsplaatsen voor lief te nemen? - Is in de onderzoeken aandacht voor dit soort risico's? - "*Het gebiedscriterium dient <u>niet</u> als maatregel om concurrentie tussen aanbieders van laadpalen aan te jagen.*" Maar wel als waarborg voor keuzevrijheid voor de klant. Deze ontkenning snap ik niet. Die keuzevrijheid is toch onlosmakelijk verbonden met het bestaan van concurrentie?	Een belangrijke nuance bij het gebiedscriterium is dat deze hoofdzakelijk gericht is op het waarborgen van keuzevrijheid (een weggebruiker kan doorrijden naar de volgende verzorgingsplaats en treft daar een andere aanbieder). Als instrument om marktconcentratie te beperken en concurrentie te stimuleren is een gebiedscriterium niet effectief. Het doel van het gebiedscriterium wordt daarom afgebakend tot keuzevrijheid, het doel en beoogd effect van het instrument sluiten zo beter op elkaar aan. Keuzevrijheid en concurrentie zijn dus niet een en dezelfde. Dit onderscheid is gemaakt op basis van een economische toets op het beleid door SEO economisch onderzoek. Het kan voorkomen dat er onder het nieuwe beleid een grote marktconcentratie optreedt. In dit soort situaties treedt een instantie als de ACM op. Niet de volledige verantwoordelijkheid voor het voorkomen van marktconcentratie ligt bij het wetsvoorstel of bij IenW.	√
4.	Delegatie	Het wetsvoorstel bevat behoorlijk wat delegatiebepalingen naar AMvB's en ministeriële regelingen. Er wordt niet altijd onderbouwd waarom deze delegatie nodig is.	Dit zullen we toevoegen. Het wetsvoorstel bevat in de uiteindelijke vorm alleen grondslagen voor ministeriële regelingen, waarin vooral de details van de procedures voor de veiling uitgewerkt kunnen worden. Het	Waar is de onderbouwing toegevoegd? (Of gebeurt dat nog in een latere versie?) We hebben gekozen voor een ministeriële regeling omdat het gaat over de uitwerking

		Gelet op de vele delegatiebepalingen is het wellicht een suggestie om hier in een apart kopje binnen hoofdstuk 2 uitgebreider bij stil te staan.	verdient opmerking dat de huidige praktijk uitsluitend berust op een beleidsregel en dat het belangrijk is het wetsvoorstel niet te zwaar op te tuigen.	van vooral het veilingproces. Daarmee bestaat flexibiliteit om te leren en het sluit goed aan bij de praktijk waarin de vergunningverlening zelf ook een bevoegdheid is voor de minister van IenW. Hier zullen we nog een zin aan wijden in de toelichting voor de RFL-versie.
5.	Datadeelverplichting (par. 2.7)	Heeft ten aanzien van de datadeelverplichting een toets aan de AVG plaatsgevonden? Kan dit worden toegevoegd in de toelichting?	Dit is nagegaan maar vraagt geen nadere regeling.	√
6.	Monitoring (par. 2.8)	Aangezien een ingrijpende systematische wijziging wordt voorgesteld en de evaluatie 2 jaar later dan gebruikelijk plaatsvindt, geven we in overweging om ook te werken met een invoeringstoets.	In de toelichting is vermeld dat een invoeringstoets zal worden gedaan.	√
7.	AFIR (par. 3.1)	De EU-verordening stelt een aantal eisen die relevant zijn voor verzorgingsplaatsen. Bijvoorbeeld hoeveel voorzieningen voor alternatieve energiedragers minimaal langs het hoofdwegennet gerealiseerd dienen te worden. Het wetsvoorstel legt echter geen concrete eisen op ten aanzien van de te realiseren hoeveelheid laadpunten. - In hoeverre voldoet Nederland op dit moment aan de AFIR? - Waarom wordt het aan de vergunninghouder gelaten hoeveel laadpunten gerealiseerd worden? - Hoe realistisch is het dat tijdig aan de eisen in de AFIR wordt voldaan als dit aan de markt wordt overgelaten?	Als het gaat om laadpunten voor personenvoertuigen voldoet Nederland al aan de eisen. De markt voor vrachtwagenladen is minder ver ontwikkeld. Een belangrijke nuance bij de AFIR is dat deze geldt op of nabij het hoofdwegennet. Locaties buiten het hoofdwegennet dragen dus ook bij aan het behalen van de eisen. Dit betekent ook dat de eisen uit de AFIR niet een-op-een gelden voor de verzorgingsplaatsen. Bovendien is belangstelling in de markt groot, geen noodzaak om van huidige systeem van vergunningen over te stappen op systeem van verplichtingen. Dit vergt ook toezicht en meer bemoeienis met het aanbod op verzorgingsplaatsen.	√
8.	Dienstenrichtlijn (par. 3.2)	De verzorgingsplaatsen vallen onder het bereik van de Dienstenrichtlijn. Is nagegaan of dit wetsvoorstel notificatie behoeft bij de Europese Commissie?	Ja, in de toelichting is opgenomen dat notificatie zal worden gedaan van het gebiedscriterium en de biedbeperking, gelijktijdig met de verzending van het wetsvoorstel naar de Raad van State.	Goed om te horen. Weet dat de Raad van State eraan hecht dat notificatie heeft plaatsgevonden voordat het wetsvoorstel ter advisering wordt aangeboden. Wij geven dit nog in overweging. Dank, dit wordt intern doorgegeven.

9.	Omgevingswet (par. 4.2)	Het wetsvoorstel kent een aantal verbanden met de Omgevingswet en het BAL en BKL. Hebben jullie deze aspecten afgestemd met BZK?	Ja, dit is in het kader van de stelselcheck geaddresseerd, wat heeft geleid tot een eenovudiger regeling in de verhouding tot de Omgevingswet.	√
10.	Huurrecht (par. 4.5)	Het wetsvoorstel bevat een aantal afwijkingen van het huurrecht in Boek 7 BW. Hebben jullie deze aspecten afgestemd met de sector privaatrecht van JenV?	Ja. Coen Brouwer JenV verwees naar Michel Jager (BZK) en EZK.	√
11.	Awb (hfst. 4)	Dit wetsvoorstel bevat ook enkele afwijkingen van de Awb. Deze worden echter niet toegelicht in hoofdstuk 4, terwijl dit bijvoorbeeld wel voor de afwijkingen van de Omgevingswet en boek 7 BW is gedaan. - Kan hierover een paragraaf worden toegevoegd met nadere motivering van de afwijkingen van de Awb? - Zijn deze afwijkingen afgestemd met de sector staats- en bestuursrecht van JenV?	De afwijkingen van de Awb zijn beperkt tot het niet aanvullen van de aanvraag waarmee wordt meegedaan aan de veiling, omdat dit naar zijn aard niet goed past bij het veilingsproces, en beroep in eerste en enige instantie bij de ABRvS tegen inrichtingsplannen. Dit in aansluiting op de regeling van projectbesluiten waarvoor in een eerdere fase was gekozen.	√
12.	Samenloop vergunningverlening huur	Om laadpalen of gemakswinkels te exploiteren zullen ondernemers een vergunning via de veiling van Rijkswaterstaat moeten verkrijgen én een huurovereenkomst met het Rijksvastgoedbedrijf moeten aangaan. - In hoeverre is de huurprijs voor de te veilen locatie vooraf transparant voor de geïnteresseerde ondernemers? Dit zodat de ondernemer dit kan meewegen in zijn verdienmodel. - In hoeverre zien jullie nog risico's op conflicterende belangen tussen de minister die (publiekrechtelijk) verantwoordelijk is voor de vergunning en het Rijksvastgoedbedrijf dat (privaatrechtelijk) partij is in de huurovereenkomst? Hoe wordt hiermee omgegaan?	De huursystematiek wordt vooraf in biedboeken meegenomen. Dat is uitdrukkelijk geregeld in het wetsvoorstel. Er worden geen conflicterende belangen voorzien tussen privaat- en publiekrecht. Het Rijksvastgoedbedrijf is nauw betrokken bij het beleidstraject en de totstandkoming van het wetsvoorstel.	√

13.	Afbouw tankstations (par. 5.2)	"*Tegelijk is het van belang dat het aantal tankstations de komende decennia op een verantwoorde manier wordt afgebouwd, waarbij de afnemende vraag naar brandstoffen niet leidt tot gaten in de dekking van het landelijke netwerk.*" Hoe kan daar in samenhang met het systeem van dit wetsvoorstel op worden gestuurd? Aangezien tankstations onder een ander wettelijk regime blijven vallen.	IenW is vergunningverlenende partij als het gaat om tankstations (en de verzorgingsplaats in bredere zin). Sturing op het aantal tankstations gebeurt via inrichtingsplannen, daarin wordt een tankstation wel of niet ingetekend. Bij niet intekenen wordt er ook geen vergunning verleend en vindt er ook geen veiling plaats van de huurovereenkomst door het Rijksvastgoedbedrijf. Hierover wordt afgestemd tussen IenW, Rijkswaterstaat en het Rijksvastgoedbedrijf.	√
14.	Terugverdientijd (par. 5.3)	Er wordt nog een onderzoek uitgevoerd naar de terugverdientijd van zowel de laad- als shoplocatie. Tegelijkertijd stelt dit wetsvoorstel al een maximumtermijn van 15 jaar voor de vergunning. Waar is de termijn van 15 jaar op gebaseerd?	Het wetsvoorstel heeft de geldigheidsduur bepalen gedelegeerd naar ministeriele regeling. Momenteel loopt onderzoek door SEO om die nader te kunnen bepalen.	√
15.	Uitvoerbaarheid (par. 6.1)	Rijkswaterstaat en het Rijksvastgoedbedrijf signaleren enkele risico's/knelpunten voor de uitvoering: de korte implementatietermijn, het gebrek aan ervaring met veilingen en de beschikbare capaciteit. In de MvT worden deze risico's slechts genoemd, maar er wordt niet ingegaan op hoe daarmee wordt omgegaan. Kan dit nader worden toegelicht?	Op dit punt is meer toelichting gegeven in de memorie van toelichting. Kort gezegd is hieraan gehoor gegeven door interne afspraken en door te voorzien in overgangsrecht.	Inderdaad is nu helder opgenomen hoe wordt omgegaan met de gesignaleerde risico's. Op één punt ontbreekt dit nu echter. Het Rijksvastgoedbedrijf geeft aan dat de beschikbare capaciteit op dit moment al onder druk staat. Deze druk neemt toe met de werkzaamheden voor het wetsvoorstel en de neveneffecten hiervan. Aangegeven wordt dat extra capaciteit nodig is. Wordt dit ook daadwerkelijk en voldoende geregeld? Dit zal ongetwijfeld samenhangen met de paragraaf over financiële gevolgen die jullie nog aan het uitwerken zijn. Wel van belang om daar nog expliciet op in te gaan bij de uitvoerbaarheid. Zouden wij de uitvoeringstoetsen door Rijkswaterstaat en het Rijksvastgoedbedrijf nog mogen ontvangen? De uitvoeringstoetsen zijn inmiddels gedeeld. De houding van zowel het RVB als RWS is dat zij het belang van het wetsvoorstel inzien en

				deze uitvoerbaar achten, mits er aan verschillende randvoorwaarden wordt voldaan. Hoe aan deze randvoorwaarden wordt voldaan, zal de komende periode worden vormgegeven samen met RVB en RWS. Beide organisaties zijn al vertegenwoordigd in werk- en stuurgroepen en zullen nauw betrokken blijven bij de implementatie van het wetsvoorstel.
16.	Rechtsbescherming (hfst. 7)	Er wordt gekozen voor beroep in eerste en enige instantie bij de Afdeling als het gaat om de inrichtingsplannen. Dit is een afwijking ten opzichte van de reguliere beroepsmogelijkheden. - Heeft hierover afstemming plaatsgevonden met de Raad voor de Rechtspraak? Aangenomen wordt dat de voorgestelde systematiek het aantal geschillen zal verminderen. - Waar is deze aanname op gebaseerd? Er kan immers ook andersom worden geredeneerd: Ten opzichte van het huidige systeem wordt een extra beroepsmogelijkheid geïntroduceerd. En dat op een terrein waar sowieso al veel bezwaar en beroep plaatsvindt door concurrenten.	Afstemming met de Raad voor de Rechtspraak loopt en de Afdeling is hierover geinformeerd. De aanname dat de voorgestelde systematiek het aantal geschillen vermindert is erop gebaseerd dat beroep mogelijk is op het moment dat er nog geen vergunninghouders zijn aangewezen. Partijen kunnen in beroep gaan, maar doen dit niet vanuit een bepaald commercieel belang.	√
17.	Financiële gevolgen (par. 8.1)	Dit deel ontbreekt nog. We zien graag t.z.t. de tekst tegemoet.	Hierover lopen nog gesprekken met het ministerie van Financiën. Dit zal later worden toegevoegd en gedeeld.	Helder. We wachten het af. De financiële gevolgen zijn inmiddels toegevoegd aan het wetsvoorstel zoals dit naar de CFL is verstuurd.
ARTIKELSGEWIJS				
18.	Art. 2, lid 5 en 6	Deze leden bevatten geen artikelsgewijze toelichting. Waarom niet / kan dit worden toegevoegd?	Is toegelicht.	√
19.	Art. 5, zevende lid	Kan worden toegelicht waarom bij meerdere locaties de volgorde van de behandeling van aanvragen van belang is?	Overgenomen uit Wet wind op zee. Toelichting wordt toegevoegd.	√

20.	Art. 9	In de artikelsgewijze toelichting is te lezen: "*Een van de voorwaarden is dat in de vergunning een termijn wordt opgenomen waarbinnen met de uitvoering dient te zijn gestart.*" Waarom is dit niet in artikel 9 opgenomen?	Is geschrapt.	(Zo te zien is het niet geschrapt, maar is het nu opgenomen in de artikelsgewijze toelichting bij art. 4.6 en ondervangen in het vierde lid van art. 4.6. Verder prima wat ons betreft.)
21.	Art. 10, eerste lid, onder d	Deze bepaling is vrij vaag. We nemen aan dat hier gedoeld wordt op een situatie waarin de houder niet langer in staat is op de verzorgingsplaats een adequaat voorzieningenniveau in stand te houden. Kan deze bepaling verder ingekaderd worden?	Bepaling is geschrapt.	√
22.	Art. 12, vijfde lid	De huurder is bevoegd op de locatie gebouwen, werken en beplantingen aan te brengen, te wijzigen en te verwijderen, met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke voorschriften. - Wat is in de huidige systematiek de ervaring met de bereidheid van huurders om ook daadwerkelijk (grote) investeringen? - Op enig moment zullen gebouwen door veroudering mogelijk ook gesloopt en herbouwd moeten worden, of zal in ieder geval groot onderhoud nodig zijn. Het lijkt onevenredig om dan de laatste huurder hiervoor verantwoordelijk te maken. Neemt het Rijk hier zelf ook een rol? - In hoeverre wordt de vrijheid van de huurder om te bouwen of verbouwen nog ingekaderd? Dit mede gelet op de financiële consequenties voor het Rijk na afloop van de huurperiode.	Deze systematiek bestaat thans al onder de Benzinewet en deze houdt verband met het feit dat de grond ongebouwd wordt verhuurd. In de praktijk zijn de ervaringen van het RVB met deze regeling goed. Om welke gebouwen, werken etc. het gaat wordt weergegeven in de biedboeken. Voor onderhouder etc. zijn huurders zelf verantwoordelijk. De staat ervan wordt meegenomen bij de waardebepaling. In de veiling stemmen meedingende partijen hun bod mede hierop af. Het Rijk draagt geen verantwoordelijkheid voor het onderhoud van deze zaken. Wat mogelijk is, wordt vanuit de IenW-belangen ingekaderd in de vergunningverlening/inrichtingsplannen. Voor het overige zijn huurders zelf verantwoordelijk voor het verkrijgen van andere publiekrechtelijke toestemmingen voor bouwwerken, etc.	√
23.	Art. 15	Toezichthouder beschikken niet over de op grond van de Awb gebruikelijke bevoegdheden. Waarom is hiervoor gekozen?	Is aangepast.	√
24.	Art. 16	Waarom wordt er naast een LOD nog een bestuurlijke boete geïntroduceerd? Kan dit nader worden gemotiveerd? Zie ook:	De bestuurlijke boete sluit aan bij de bestuurlijke boete voor dezelfde overtredingen in de Benzinewet. De toelichting is hierop	√

		Bestuursrechtelijke handhaving en sancties | Kenniscentrum voor beleid en regelgeving Wat wordt bedoeld met de gebruiksvergoeding? Hoe hoog is deze en hoe verhoudt deze zich tot de maximale boetebedragen uit de maximale boetebedragen uit artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht.	aangevuld. De gebruiksvergoeding is de huur, dat is in de tekst verduidelijkt.	
25.	Art. 20	In de periode 2028-2030 geldt overgangsrecht. In die jaren kunnen locaties worden geveild zonder een inrichtingsplan als basis. Hoe wordt, bij afwezigheid van een inrichtingsplan, de exploitatievergunning dan ingekaderd?	De exploitatievergunning kan hiervoor relevante voorschriften bevatten. Het belangenkader voor deze vergunningen is explicieter gemaakt door te voorzien in een artikel met de te dienen belangen.	√
REDACTIONEEL				
26.	Regeldruk (par. 8.2)	Sira verwacht een toename van de regeldruk per aanvraag van 20-22%. Hierin is echter de datadeelverplichting nog niet meegeteld. Dit wordt echter pas later in de tekst duidelijk. Het zou transparanter zijn als dit meteen wordt vermeld bij de genoemde percentages.	De paragraaf met de analyse van de regeldrukgevolgen is herschreven. De regeldrukeffecten van de datadeelverplichting zijn nu onder een aparte subkop opgenomen in de paragraaf, om duidelijker te markeren dat deze gevolgen separaat in beeld zijn gebracht. Ook zijn de regeldrukgevolgen van deze datadeelverplichting verder uitgewerkt op basis van het Handboek Meting Regeldrukkosten. De nadere uitwerking van de regeldrukgevolgen is gedaan naar aanleiding van het advies van het Adviescollege Toetsing Regeldruk.	√